

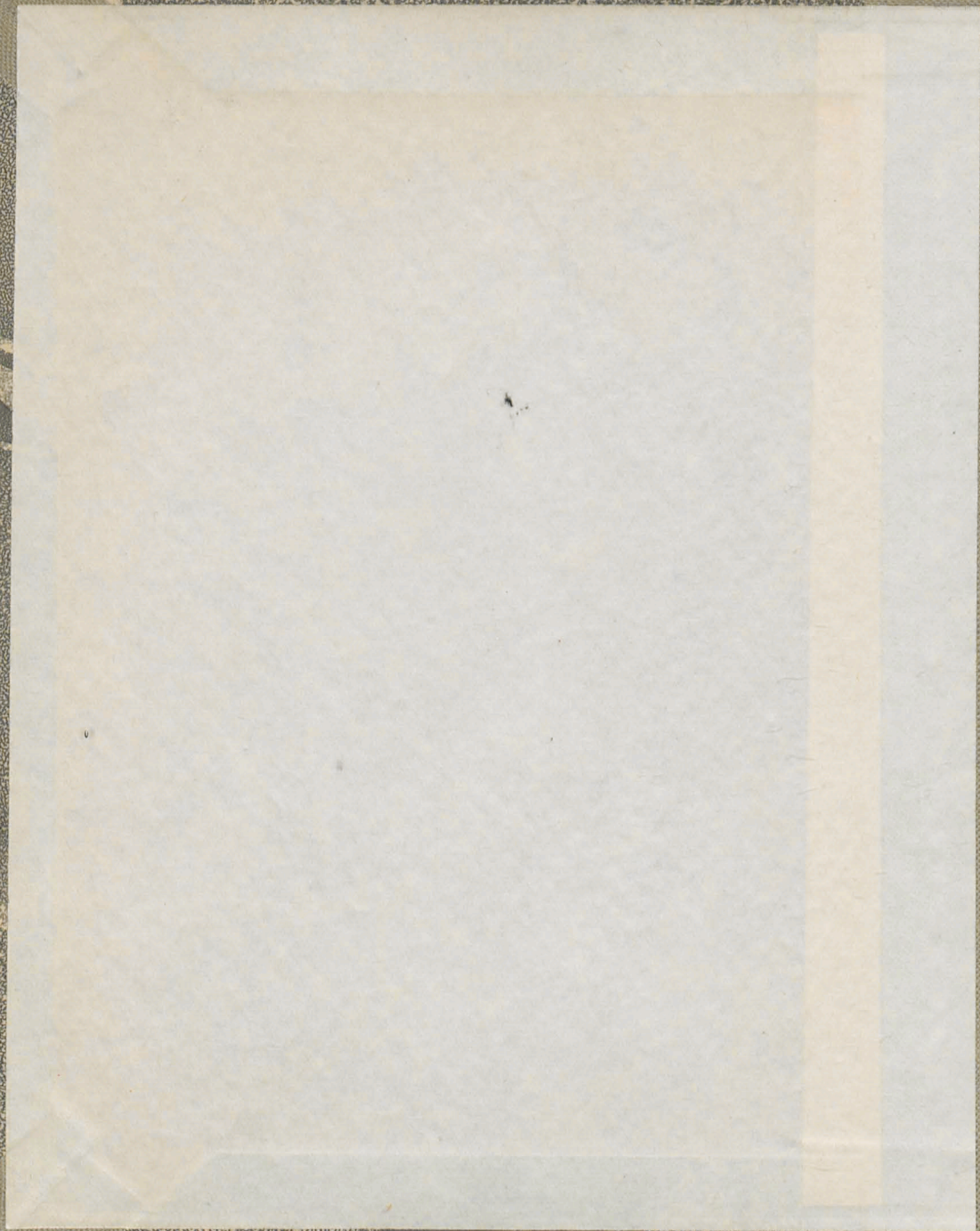
BIBLIOTEKA

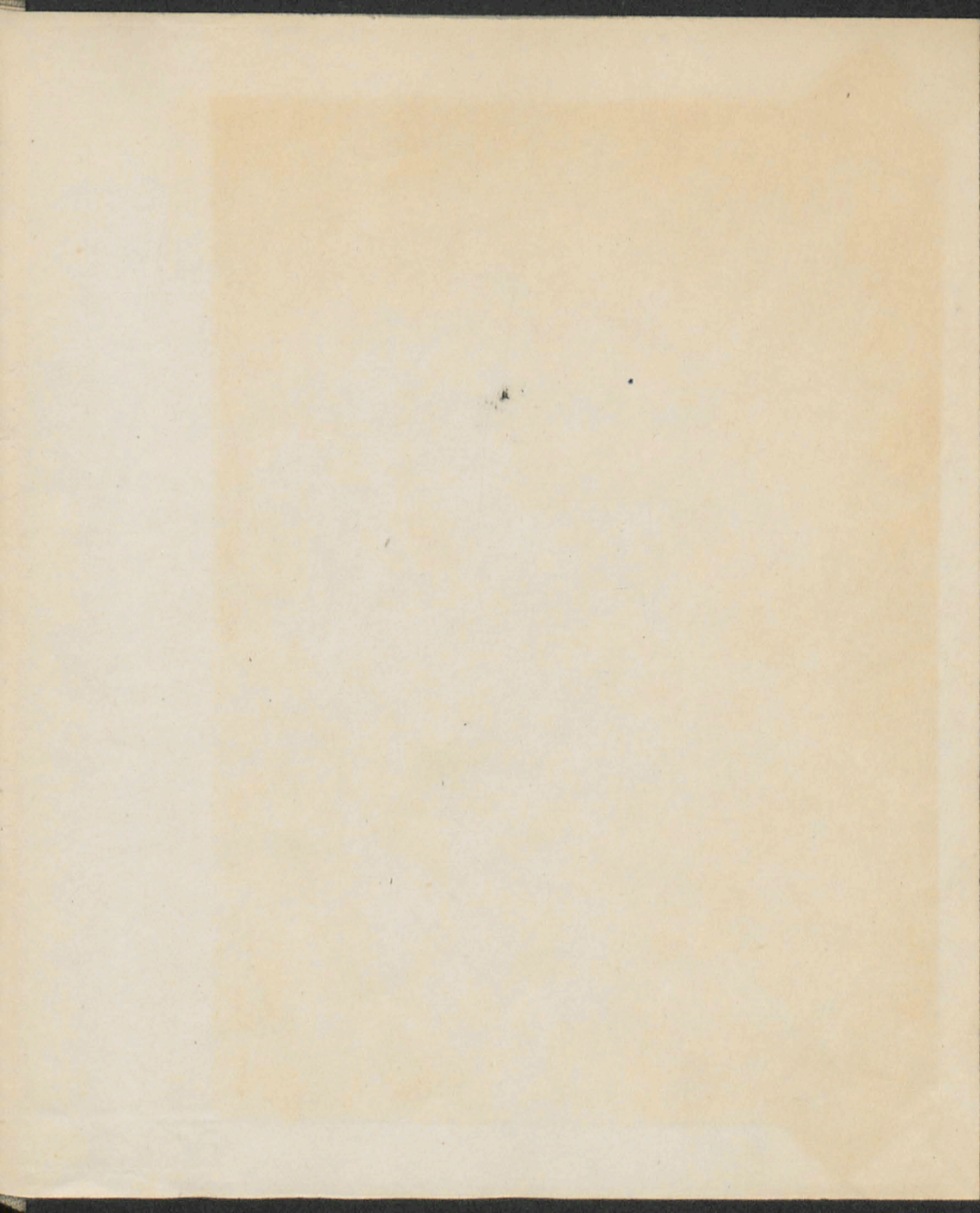
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

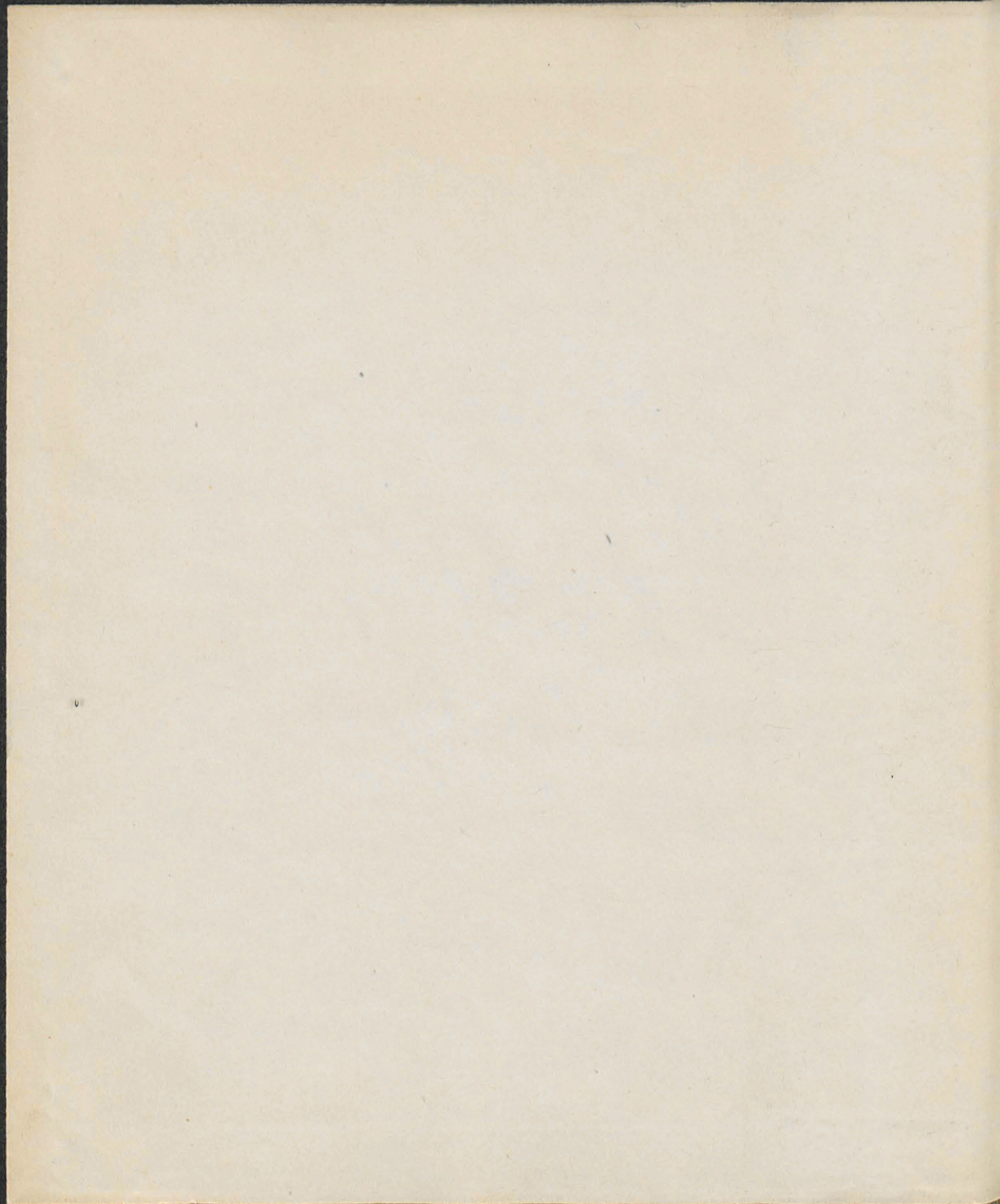
XVII

2586

ACADEMIA CRACOVIENSIS

Seu

De illius felicissima atque auspicatissima Ereptione,

COMOEDIA

Cuius tres partes:

Prima, Ante Ereptionem: Barbaries & Idololatria in Polonia regnant. Religio Christiana à Miecislao & Polonis suscipitur: primaq; Academię fundamenta iaciuntur.

Secunda, Circa Ereptionem. Fortuna potentiam monstratur. Academia à Rege Vladislao Jagellone & Repub. erigitur, & Dialogus in honorem Fundatoris ex eiusdem Armis gentilibus exhibetur.

Tertia, Post Ereptionem. Dum Pietas & literarum studia in Academia florent, Barbaries ad eam euerendam toto nisu contendens varia à variis emendicat subsidia. Academia interim sub Manipuli (cui Olympia instituet) aliorumq; amicorum Siderum Protectione & Clementia cum omnibus suis Musis tutò requiescit, & uniuersum Septentrionem illustrat.

Cynico Iudice, Actore & penè vbique Spectatore.

Integra cur florent quibus hostes mille fuerunt?

Exhibita Cracouie,

*Hoc Pietas; illud docta
Minerua fouet.*

Anno Domini, 1637.

Argumentum Primæ partis.

PROLOGVS.

Ad Apollinis cantum tres pueri Primæ partis Actus & Scenas gestu explicāt, totiusque Comœdiæ Symbolum componunt.

ACTVS PRIMVS, SCENA

Prima. Angelo de Poloniæ salute sollicito, Religio, Fides, Spes, & Charitas suam pollicentur operam; sed à Prouidentia retardantur, Dæmone interim de inuasiōe conuerente.

Secunda. Tuba audita, Stupor, Grobianus, Beanus, SoWizdrzal, Furor, Impetus, Error, & alij ad aulam Barbariei conueniunt, quæ egressâ mox Regni sui Præfectos creat, & iisdem Poloniam, Cracouiam & alias, parere iubet.

Tertia. Iudæi per interpretem pro Indigenis suscipi orant: tum opes suas omnes & artes sibi notas declarant.

Quarta. Ijdem inprimis linguam Poloniæ cum uia significatorum declaratione: Deinde agri colendi, & aptissimam sibi victus parandi rationem discunt.

Quinta. Ijdem, ea, quæ didicerunt coram Barbarie expeditè referunt, & ius Incolarum cum Insignibus suscipiunt.

Sexta. Nuntio de aduentu Idololatriæ accepto Barbaries ex conuocata plebe Sacrificulos eligit, & eos alio indutos eidem obuiam mittit.

ACTVS II. SCENA

Prima. Barbaries Plebe gestiente Idololatriâ præstolatur, Deos cum vario applausu introducunt excipit, eamq; singulis Dijs nominatim commendatis cū tota frequentia vulgi abit tractatura.

Secunda. Duo clam aram Deorum aggressi offerumentorū dulcedine allecti omnino suam exuere statuunt rusticitatem.

Nec mora alter eorum plus quàm deus ligneus factus maiora quàm cæteri sui Condij operatur.

Tertia. Lustratio & expiatio, primò Sacrificulorum, deinde vulgi, eaq; alia generalis, alia specialis.

Quarta. Ara dedicatur, sacrificium offertur, & à Dæmone odorem sacrificij extollente, totū barathrum ad lætitiâ excitatur.

ACTVS III. SCENA

Prima. Crassus Grubianus crassioribus moribus instruit iuuentutem.

Secunda. Sacrificium solenne. Hic, postquæ Opifices per Præcias moniti, ab opere cessant, victima ad tibiæ modulos subsequente Idololatria & tota Barbarie educitur. Factaq; immolatione, libatione & litatione ad epulas, Deorum laudes & choreas non absque tinnitu cymbalorum irur.

Tertia. Angelus Dæmone gaudente dolet diuinū in Polonia cultū Idolis exhiberi.

Quarta. Beanus secundum pocula sacrificij æger factus, deliquium patitur, recreatur, præstigijs curatur, & spe vitæ longioris per Augurem facta aufertur.

Quinta. Angelus precatur Deum, ut tandem aliquando vera Poloniam illustret Religionem, quam Prouidentia pollicetur breui affuturam.

ACTVS IV. SCENA

Prima. In arce Zemomyslus Filij sui natalè celebrat, & dum ob visum ei præter spem donatū lautiori conuiuio Proceres excipit; septennis Princeps eductus rerū variarum obtutu pascit oculos auidius.

Secunda. Per Præconem Harioli conuocati, cognito Principis mandato, quid illud oculorum præsagium portendat hauriunt. Omnes vno ore lucem quandam eo

dam eo regnante Poloniae caelitus affuturam ominantur. idque statim Polonia Praefecti exponunt.

Tertia. Angelus illud lumen oculorum interpretans, Christianae Religionis luce Poloniam breui illustratum iri pollicetur. Daemon id pernegat, Idololatriam negligentiae arguit, Saluos Marti per Urbem catu & saltu sacra celebrare iubet, & ipse cum magna parte Barathri saltitare pergit.

ACTVS V. SCENA

Prima. Miecislauus Princeps Poloniae Principatum consecutus, suam fortunam depraedicat, & Dijs sacra facturus abit.

Secunda. Polonia vaticiniorum & lucis promissa memor aduertens dictum Principem iam gubernacula Reipub. tractare consulit speculum, an sibi aliquid decoris accesserit? interim visa priori deformitate ex consilio Comitum suas oves assumit, & formam explorat.

Tertia. Miecislauus orbitatis suae accusat incommoda, quem Sui consolantur, alij rationibus, Musica & venatione; alij ad Fidem Christi suscipiendam consilio, quod ille post diuturnam deliberationem acceptans, viros, qui illi sacra Fidei dogmata instillent, iubet inquiri.

Quarta. Angelus Principis ad Fidem promotione vehementer gaudet, & de aduentu Polonorum Eremicolas edocet. qui illico per aduenientes ad Principem vera doctrina imbuendam inuitati ex Eremo egrediuntur, & grauem Orco suis vestigijs inurunt dolorem.

Quinta. Princeps sacras cogitationes ruminans, summo cum desiderio Eremitas praestolat, aduenientes excipit, Fidei mysteria studiosissime audit, & plura percepturus cum iisdem abit. interim Sryx in verba Eremitarum minaciter sauit.

Sexta. Eremitae cum Principe egressi, Stygic histriones fugant: tum Religio cum Virtutibus praecedente Angelo Poloniae Custode, alijs canentibus de caelo veniunt. Principis animum suis muneribus explent, & sacro Baptismatis fonte abluendum deducunt.

Septima. Rusticellum Deo ligneo sacrificantem Flamines suae exterminationis & calamitatis certissimi, flebili vociferatione turbant.

Octaua. Miecislauus se nomen Christo dedisse laetatur, Polonos ad sacra Christiana suscipienda hortatur, & promptissimos experitur: quam alacritatem Polonorum Angelus extollit, & vniuerso Orbi commendat.

Nona. Idem Miecislauus cum omnibus Polonis Christianam Religionem sese constantissime defensurum strictis gladijs protestatur, & facturus in refractarios edictum reuertitur.

Decima. Edictum regium, vt quisque Deos falsos abdicet, vanos superstitionis ritus & ceremonias aboleat, & Christianam disciplinam complectatur. Cui plebs morigera, ad simulacra sese confert ocyus euertenda, eaque sacrificulis frustra occultantibus demolitur.

ACTVS VI. SCENA

Prima. Polonia & suae Comitibus suscepta a Polonis Christiana Religione longe aliam a priore sibi diuinitus datam esse formam cognoscunt, simulque Numini aeterno gratias amplissimas.

Secunda. Religio & Virtutes laudibus Miecislauum extollunt, Superuenit Angelus & Basilicas ab eo diuersis in locis extructas Orco obstrepente recenset.

Tertia. Idololatriae & Barbarici referunt Sacrificuli, quomodo simulacra Deorum tracta-

tractabantur, tum Hariolus præmissa diuinatione exitium Christianæ Religionis in Polonia breui ominatur.

Quarta. Pueri post susceptam Religionem simulacrum Marzanæ conto præfixum cū querulo & lugubri cantu ferunt, Dæmone vociferante durius tractant, demū in paludem præcipitato fugiunt.

Quinta. Ex Barbariei consilio Magus ab Idololatria vocatus sceleratis precibus verā impugnat Religionem, aduocataq; Styge, & consilio secreto inuito Manes educit, præcipit, vt Suos ad priorem superstitionem etiam terrore iniecto reuocare curent.

Sexta. Plebi ad ignem superstitiosum ouanti, Peregrinus sua medicamenta cōmendat. ibidem Audaculus quidam pyxidis, quā alijs suadentibus violauit, penas luit, & totam illam coronam soluit. Tandem Manes Suos territare incipiunt.

ACTVS VII. SCENA

Prima. Iussu Dæmonis simulacrū cōstituitur. Sægæ conuocantur, veneficijsq; suis Homines, animalia, fruges, &c. petunt.

Secunda. Villanus damna, quæ per veneficia subiit, susceptæ Fidei opinione falsa imputat, alter iumentum ægrum adducit, & ambo Triueneficam adeunt. Quæ per superstitiosa amuleta animal curat, & ad simulacrum erectum remittit.

Tertia. Angelo imperante Styx idolum tollens ringitur.

Quarta. Polonia duos deplorat grauissimè, alterum Suos ad priorem redire superstitionem; alterum deesse viros, quorum operâ & diligentia ab illo reuocentur exitio. adest interim Prouidentia, mæstâ solatur, & illius vtriusq; mali authorem non alium quàm ipsam asserit esse Barbariem.

Quinta. Prouidentia, vt Barbariei deformitatem medijs cognoscat Polonia, excultam & minus moratam in eius aspectum iubet prodire iuuentutem. Postquam autem Politicam & humaniorem disciplinam illi videt allubescere, continuo ad Barbariæ ac Idololatriam profligandam, præsentissimum medijs ac remedium solam asserit esse Academiam, cuius summo desiderio accensa Polonia, supplicat orat Prouidentiam, vt Regi Casimiro (quod ita accidit) illius erigendæ quantocyus feriam iniiciat cogitationem.

ACTVS VIII. SCENA

Prima. Polonia Regem Casimirum de Ereptione Academiae serio cogitare lætatur, idq; suis Comitibus exponit, quibus superueniens Cracouia de Architectis nuntiat.

Secunda. Architecti Præfesto regio ædificiorum futuræ Academiae exhibent Archetypum, Spectat hæc à longe Grubianus, & re ex seruo Præfesti comperta mortem meditatatur.

Tertia. Beanus, Barbaries, & reliqui omnes causa doloris Grubiani probè cognita grauiter consternati ingemiscunt, cōiurationem faciunt, æternum contra Academiam ac illius Fundatores bellum decernunt, & vt illa iam exoptata actutum impediatur Ereptione, vnanimi consensu Legatum ad Parcas expediunt.

Quarta. Barbaries cum Suis Operarios ad fundamenta Academiae effodienda properantes, iuuat & insolentius vexat.

Quinta. Impetus superueniens aliorū operâ fundamenta surrexisse ait. Tum Parca saltantes veniunt, & Barbariei precibus inductæ Regē Casimirum vt tollant sua instrumenta rapiunt, vitæ regis fila necè incipiunt & sine morâ præcidunt. Barbaries autem vniuersa Furor & Impetu fudes & arma ministrante ad euertenda Academiae fundamenta per medios Spectatores euolat furibunda.

PARS SECVNDA
COMOEDIAE
DE

Felicissima atque Auspicatissima ACADEMIAE Cracouiensis
ERECTIONE.

JN QVA

Fortune potentia monstratur. Academia à Rege VLADISLAVO Iagellone & Repub erigitur, & Dialogus in honore Fundatoris, ex eiusdem Armis Gentilibus exhibetur.

Integra cur florent qui
bus Hostes mille fue-
runt?

Exhibita Craconia,

Scilicet armipotens il-
la tuetur Eques.

Anno Dni. 1637.

PROLOGVS.

ACTVS PRIMVS, SCENA

PRIMA. Polonia mortem Regis Calimiri deplorat grauissimè, cuius doloris causam Bohemix assignatura, pramittit ex Michouita lib. 4 cap 26. Narrationem istam. Anno 1361. Calimirus Rex domos & Lectoria lapideo muro pro habitatione & lectionibus Doctorum noue Vniuersitatis, pro decore Regni erigendæ Calimiriæ edificauit. missisque notabilibus Nuntijs ad **VRBANVM** Papam Quintum huiusmodi fundatione à Sede Apostolica admitti obtinuit. Super qua re Priuilegia, vnum **VRBANI** Papæ, & duo Regis Calimiri, item literæ ad Archiepiscopum Gnesnè. Interim autem morte Regis Calimiri hoc opus intermissum. Hanc ergo causam sui doloris esse respondet

SECUNDA. Agnoscit Bohemia iustissimam esse doloris causam; nec cõsolatione vti negligit. asserens cœpta ista perfici posse, at Polonia negat fore, vt perficiatur fundit⁹ euersa.

TERCIA. Bohemix roganti qua ratione illa euersio acciderit Racouia (nam Polonia præ dolore vix fari) refert; eaque omnia commemorat quæ in Primæ Partis Actu 8. Scena 3. & 5. acta fuerunt nimirum, quod Barbaries cognito Regis Calimiri erigendæ Academiæ studio, contra Academiam cõiurauit, illam primam erectionem impedire decreuerit, per Parcas Regem Calimirum sustulerit, eoque sublato, omnia illius cœpta furibunda vallârunt.

QUARTA. Bohemia in simili causa, Caroli Imperatoris beneficio, qui Pragensem Academiam instituit, dicit se esse feliciterem, cuius felicitatis vltro facit Poloniam Participem, fore sibi curæ spondens, vt in Academia sua, omnes Poloniæ Ciues erudiantur. Ist hæc post actas gratias, male se ait, domi id habere, quod est peregre quærendum. Denique omnes visum euersa fundamenta pergit.

QUINTA. Barbaries Regem Calimirum extinctum & cœpta eius diruta esse latatur, quam probè Operarios in Actus 8. Scena 4. Sui tutuderint commemorat, illisque

pro talibus meritis vbique regnandi, ius amplissimum præcone proclamante concedit.

SEXTA. Providentia, Angeli, Religionis, & aliarum preces, quibus ab ea erectionem Academiæ promissam expetunt maximè, lubenter audit & illis flexa, id iam iam fore, quod fuit pollicitas, respondet.

SEPTIMA. Barbaries delectationis gratia cum Suis omnibus vrbes Poloniæ peragrat, per pagos spatatur, & loca singula inuisit.

OCTAUA. Poloniæ mœstæ Providentia reddit causam, cur Calimirus non perfecit erectionem Academiæ: nempe vt ea gloria (Crõmerus lib 12.) integra sibi idaq; Jagelloni maneret. Deinde orante Polonia vocat Fortunam, eique præcipit, vt Jagellonem primò Ducem Lithuanix, deinde Regem Poloniæ faciat.

ACTVS II. SCENA

PRIMA. Fortuna per Famam de suo aduentu significat; deinde visis omnium Comitum insignibus, & ad suum nutum omnia agendi alacritate cognita, res humanas rotare incipit.

SECUNDA. Agathocles cum Parente ollas fingit.

TERCIA. Idem Fortunæ beneficio à Copia purpuram, ab Honore Regalia, à Felicitate turbam Stipatorum accipit.

QUARTA. Idem audita gratulatione suorum fatellitum, gratias agit Fortunæ amplissimas.

QUINTA. Parens Agathoclem ad opus tum per se, tum per suum vernam vocat, nec Miseriæ, quæ Agathoclem Regem esse factum ait, fidem habet: immò ei graues pœnas, vbi deriderit, inscius minatur.

SEXTA. Agathocles Parentem, qui eum suum Filium esse pernegat, inuitum ex officina rapit, veste honestiore induit, & ad aulam ducit.

ACTVS III SCENA

PRIMA. Polycrates suam iactat felicitatem, & doloris comparandi gratia, gemmam pretij maximi in mare se abieciisse narrat.

SECUNDA. Piscator Polycrati offert piscem, ab illo ad coenam inuitatur, & de rerum suarum successu examinatur.

TERTIA. Ministri eam gemmam, quam in mare proiecerat in pisce allato inuentam, Polycrati adferunt, qua ille cognita mox insolentius gloriari, muneribus suos afficere, & non absque saltu conuicari incipit, in media tandem lætitia Fortuna ita ordinatè à Casu de solio detruditor, & à Suis omnibus fuga dispersis deseritur.

QUARTA. Polycratem Honor insignibus spoliat. Copia vestibus & chumelijs priuat, Miseria pannucio vili induit, Ignominia fune & compedibus onerat, Aduerlitas ad palum inuitat.

QUINTA. Polycrates inter sua mala vnà cum toto Fortunæ comitatu, canit eiusdem inconstantiam.

SEXTA. Fortuna rebus malis Polycratis insultat & verba, quibus se felicem iactabat, ingeminat, & ad Horatios transit.

ACTVS IV. SCENA

PRIMA. Casu tympanum pulsante Horatij à tribus Curiatis; deinde tres Curiatij ab vno Horatio perimuntur.

SECUNDA. Horatio iuueni Ciues Romani victoriam gratulantur, & Romam per triumphum ducunt. Fortuna autem eam lætitiā in luctum.

TERTIA. Horatius Sororis à se occise cruore tepentem gladium rotans euolat, & impietatem, atque immaturum amorem illius execratur.

QUARTA. Præco ad Regem & Senatum citat Horatium.

QUINTA. Fortuna ordinat, vt Horatius à Senatu & à Duumoiris damnetur, & tandem à populo absoluat.

SEXTA. Nuntius Horatiū iam à Senatu capitis damnatum, & eius Quæstionem Duū viris esse commissam nuntiat.

SEPTIMA. Horatius generoso animo Parentem solatur, & Decretum præsolatur.

OCTAVA. Sententia à Duumuis contra Horarium lata recitatur.

NONA. Horatius sententiam iudicum execratur ad populum prouocat, vt vitam sibi donet, orat, tacente iugulum explicat, denique ad lachrymas Parentis Fortunæ senore ab eodem absoluitur.

DECIMA. Vterque Dijs & Populo gratias agit amplissimas.

ACTVS V. SCENA

PRIMA. Lycus Tyrannus aduersus Omphalū iras acuit, quem vt tollat facturus conuirationem abit.

SECUNDA. Omphalus sese recreat, de conuiratione à Theseo nuntium accipit, & pro eo imprudens eundem ad carcerem mittit.

TERTIA. Theseus queritur & mox ab Omphalo suam Fortunā accusante reuocatur.

QUARTA. Lycus Coniuratos ad perimendū Omphalum ire iubet, quo fuga elapso, ipsemet aicem occupatum fuit.

QUINTA. Omphalus exulat, de sua calamitate queritur, & rusticum habitum agrè à Colono pro purpura obtentum indutus abiit. Tum Colonus veste Regia intumescit, à Coniuratis Omphalum insequentibus examinatur, quā sagit monstrat, & sese illis occultè subtrahit.

SEXTA. Omphalus famem & sitim miserè pellit, ab obuio Pastore panem humiliter impetrat, & ab eodem ad fabrilem officinā commendandus vadit.

SEPTIMA. Lycus gloriatur, Suos reduces de interitu Omphali examinat, & Theseum, quo authore & adiutore Omphalus fugit morti crudeli destinat.

OCTAVA. Theseus Filio paruulo eadem eius deplorante, & eodem exitio sese offerente, globis traiecitur.

NONA. Lyco Tyranno cædi à Fortuna deuoto, Ciues Reip. prodeunt, coniurant, & Lycum obuium ferro concitant.

DECIMA. Fortunæ imperio Ciues Omphalum exulem quæsitum eunt, inter Fabros inueniunt, & recusantem non sine metu Fabrorum regno restitunt.

ACTVS VI. SCENA

PRIMA. Fortuna iussa Prouidētice exequitur, Jagellonem Regem Poloniæ creat, muneribus afficit, Comites perpetuos Honorem, Copiam Felicitatem & Famam addit, turbam satellitum numerosam offert, & sibi stabilem ei fauorem pollicetur. Hæc autē omnia Casu, Miseria & alijs ad pedes Regis iacentibus.

SECUNDA. Casus & Exilium Miseri occidente, suo saltu recreat Fortunam.

TERTIA. Jagello sua bona nimirum Genus, Principatum, Diadema, Coniugem, & Religionem

lignone non tam Fortunæ, quam ipsi Deo accepta refert, sibi que tum Polonia, tum Lithuanie commoda, & ornamenta omnia, quam maximæ curæ fore promittit.

QVARTA. Polonia & Vrbes Iagellonem ad honorem Regis ascendisse gaudent, eoque Rege quæuis fausta sperant.

QUINTA. Rumor præclara Iagellonis facta, & consilia optima enarrat, scilicet quod Barones in concordiam redegerit, Perditorum insolentiam fregerit, patriam Gentem ad fidem Orthodoxam suscipiendam suo exemplo traxerit, item quod Ecclesias exstruat, ditet, exornet, & tum sua sponte, tum Reginæ Hedwigis ductu de erigenda Academia cogitet Cron. lib. 15.

SEXTA. Polonia, ea quæ de Rege Iagellone Rumor verus attulit, Urbibus exponit, & vna cum illis sese lætitiæ tradit.

SEPTIMA. Barbaries exanimata tuba Suis conuocat, Regis propositum de Academia aperit, lamentatur, & Stuporem ad Parcas mittit.

OCTAVA. Vrbes de Academia certant, quâ litem Polonia iubet Iagelloni relinquere decidendam.

ACTVS VII. SCENA

PRIMA. Stupor refert. Parcas per fata facere non posse, vt Regem tollant, præter ipsum Reginam Hedwigim, cui certum sunt pollicite interim. Idem de aduentu Martis narrat, à quo aduersus Regem poscere opem decernunt, & pro honorifica eius salutatione sese præparant.

SECUNDA. Martis cum suo Comitatu celebris aduentus, item nobile Comitum ipsius in officijs & functionib⁹ proprijs ingenium, & post comparatam dicendi licentiam supplex ad ipsum Barbariei oratio.

TERTIA. Polonia & Vrbes incolumitatem, & omnem felicitatem Iagelloni precantur.

QUARTA. Barbaries narrat Suis Regem Iagellonem Marte auctore domesticis atq; externis bellis distrahi, & proximum discrimini esse. Tum aduentum Stupor, Reginam Hedwigim obijisse nuntiat, & tali nuncio omnes exultare facit.

QUINTA. Polonia cum Suis mortem Reginæ Hedwigis luget grauissimè, vltimam voluntatem de Academia ex testamento-

ipsum legit, Interim superuenit Nuntius, iam Legatos Romam, Pragam & Lutetiam ratione Academiae esse missos significat, & sic denuo à lætibus ad lætitiâ.

SEXTA. Barbaries insperato perculsa dolore, in exilium meditatur.

SEPTIMA. Polonia & Vrbes quàm citissimum & quàm felicissimum Professoribus exoptant aduentum

OCTAVA. Felix & faustus aduentus Professorum.

ACTVS VIII. SCENA

PRIMA. Rex cum Rep. constitutis aliis omnibus erectioni seruientibus, de libertatibus & ornamentis Academiae dandis deliberat, & duplicibus Armis eam exornanda statuit Aquila videlicet, quam Personam induta Pontificalibus in solio residens demissam, ad solij basim tenet, & Sceptra duobus in crucem compositis.

SECUNDA. Religio, Fides, Spes, & Charitas sibi, & Regno Poloniae gratulantur.

TERTIA. Barbaries pauida à longè rumusculos captat.

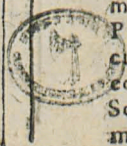
QUARTA. Cancellarius nomine Regis & Reipub. dictis ijs, per quæ lætitiâ & gratulatio exprimens erat, tractat Professoribus Privilegia, & omnia insignia; quibus, vt Sarmaticam iuuentutem, tanquam generalistius Regni Scholæ Doctores pro suo candore literis & pietate instituendo, perpetuò gaudeant, exoptat, & simul vt ea ab omni impetu & nefario ausu defendant, hortatur.

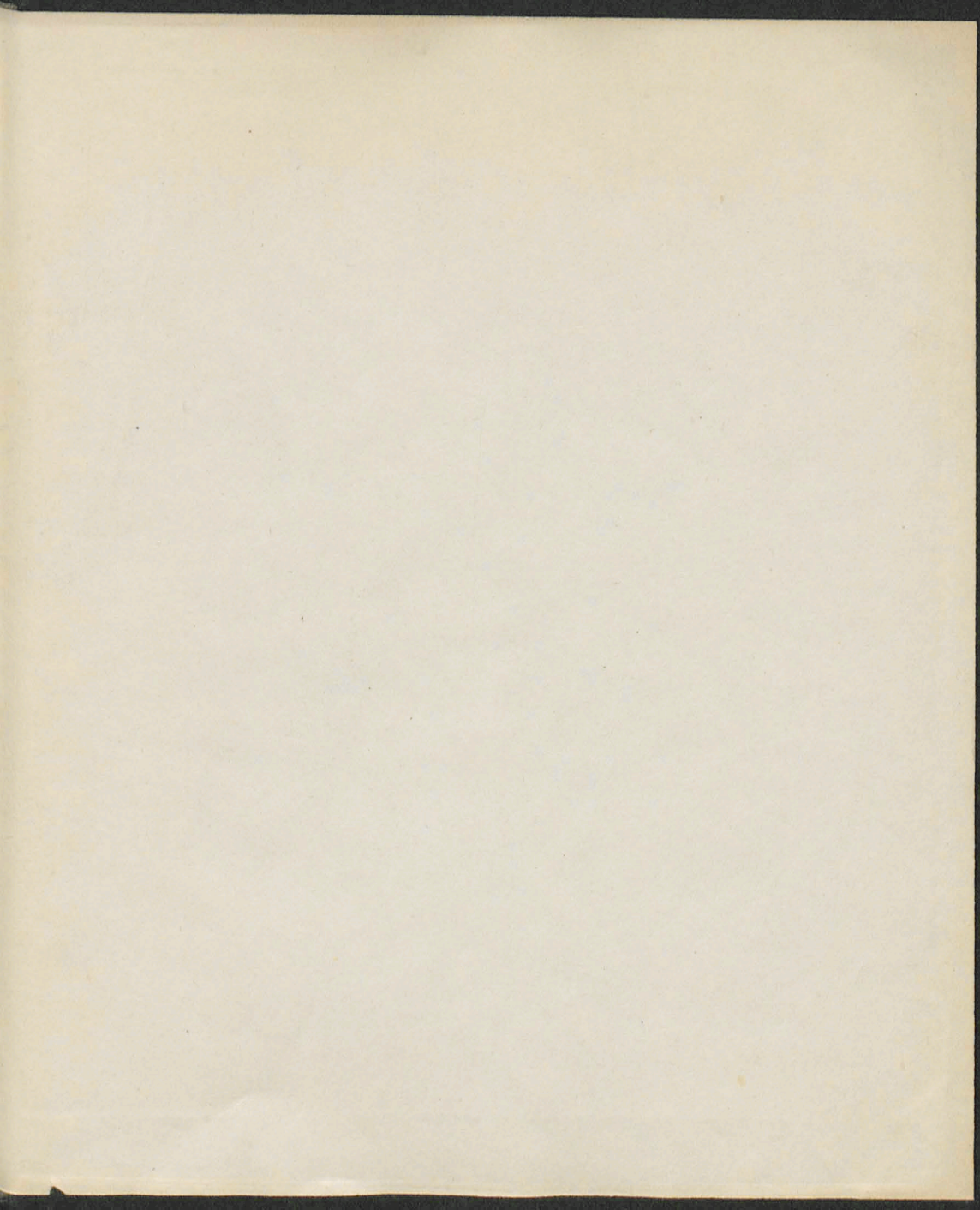
QUINTA. Responso Doctorum, in qua præter alia, ex huiusmodi Fundatione Regi gloriam, Reip. commoda & ornamenta gratulantur; deinde se, & suos Posteror, ad ea, quæ sunt ipsis committenda, obligant.

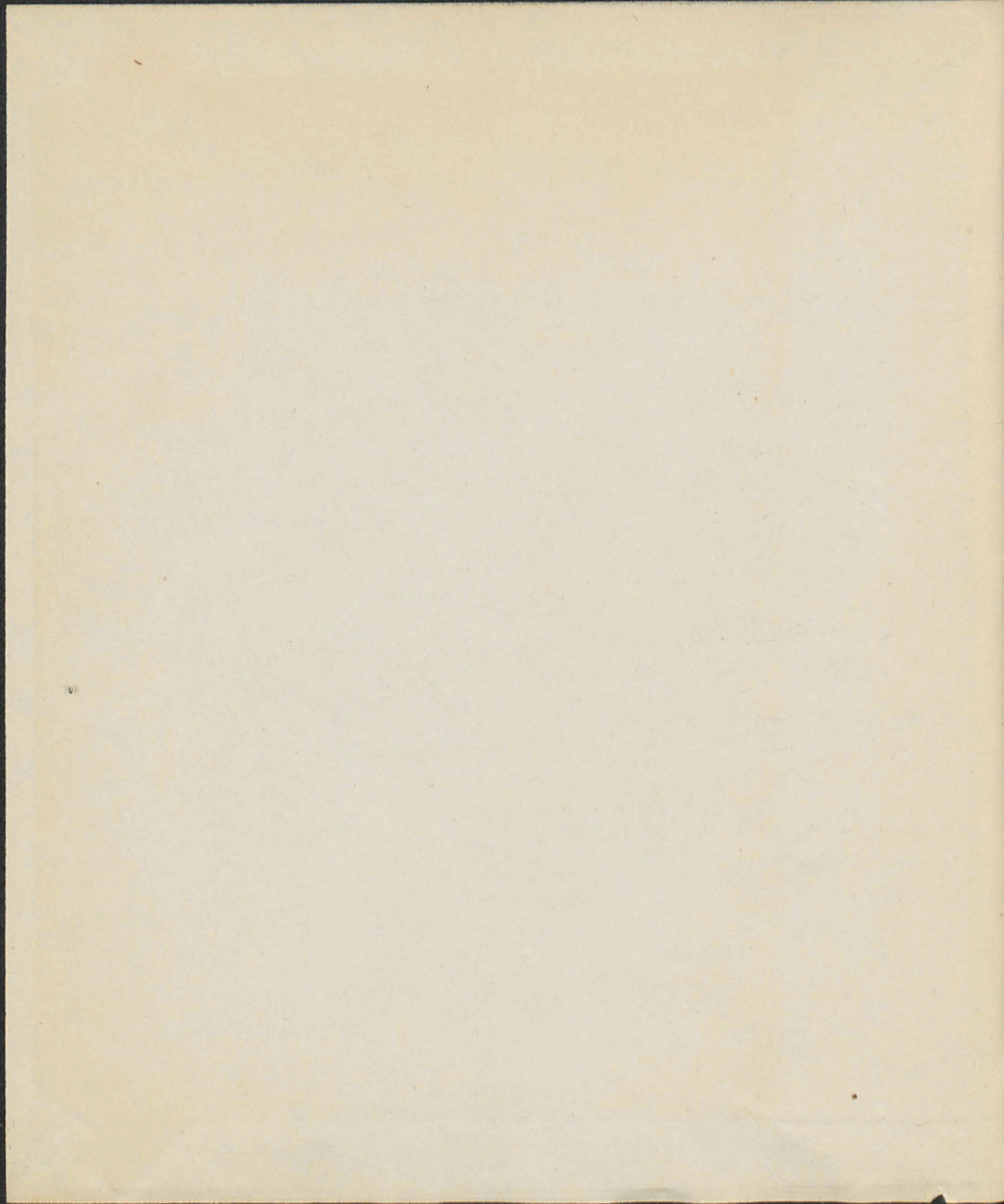
SEXTA. Polonia & Vrbes votorum compotes factæ lætitiâ gestiunt, & sibi gratulantur.

SEPTIMA. Idem agunt Districtus, idem iuuentus Polona.

OCTAVA. Barbaries & Sui consternati omnes è latebris produnt, Regem, Reip. & Professoribus diris deuouent, rebus suis quatenus ratione consultare statuunt, & vigore coniurationis factæ in Prima parte Actus 8. Scenæ 2. perniciem sese in Academiae machinatos minantur.

OPRAWĘ WYKONANO
w prac. introl.-konserwat.
Biblioteki „Ossolineum”

Data 30.7.65 podpis Urajchot

